

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi työntekijäin eläkelain 12 §:n ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esitys sisältää ehdotuksen työttömyyseläkkeen rahoitustavan muuttamiseksi. Esityksen tarkoituksena on se, että yksittäinen työnantaja voidaan saattaa erikseen vahvistettavien perusteiden mukaisesti kustannusvastuuseen osasta työntekijäin eläkelain mukaista työttömyyseläkettä samaan tapaan kuin työnantaja on vastuussa työkyvyttömyyseläkkeestä ja yksilöllisestä varhaiseläkkeestä. Ehdotuksen mukaan eläkelaitoksen vastuulla olisi enintään puolet työttömyyseläkkeestä sen tasoisena kuin se on eläkkeen alkaessa. Arvion mukaan ko-

rottava vaikutus vakuutusmaksuun nykyiseen lainsäädäntöön verrattuna on lainmuutoksen voimaantulovuonna 0,1 prosenttiyksikköä ja kahtena seuraavana vuonna 0,3 prosenttiyksikköä. Korottava vaikutus vakuutusmaksuun poistuu kuitenkin ensi vuosikymmenen loppuun mennessä. Työttömyyseläkkeen rahoitustavan muutos ei pitkällä aikavälillä lisää työeläkkeistä aiheutuvia kustannuksia.

Tarkoituksena on, että lait tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Työntekijäin eläkelain (395/61, jäljempänä TEL), lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62, jäljempänä LEL) ja eräiden työsuhteissa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85, jäljempänä TaEL) mukaisista työttömyyseläkkeistä vastaavat yhteisesti edellä mainittujen lakien mukaista toimintaa harjoittavat eläkelaitokset. Työttömyyseläkkeet aiheuttavat tällöin samantasaisen kustannuksen kaikille työnantajille riippumatta siitä, miten paljon kunkin työnantajan palvelussuhteisiin perustuvia työttömyyseläkkeitä myönnetään. Tämä rahoitustapa on perustunut siihen, että työttömyyden taustalla ovat olleet yleiset yksittäisestä yrityksestä riippumattomat kansantaloudelliset tekijät.

Työttömyyseläkkeet liitettiin TEL:iin ja LEL:iin vuoden 1971 heinäkuun alusta voimaan tulleilla laeilla (500 ja 501/71). Järjestelmän alkuvaiheessa eläkkeitä myönnettiin vuosittain alle 1 000 kappaletta. Myönnettyjen eläkkeiden lukumäärä alkoi 1970-luvun loppupuolella kasvaa ja jyrkimmillään kasvu oli 1980-luvun alussa. Vuonna 1987 työttömyyseläkkeitä myönnettiin yli 8 000 työttömälle. Työttömyyseläkkeiden lukumäärä oli vuoden 1987 lopussa 59 215. Eläkkeitä maksettiin vuoden aikana noin 1 500 miljoonaa markkaa. Tämä on 1,5 prosenttia lakien piiriin kuuluvien työntekijöiden vuotuisesta palkkasummasta.

Työttömyyseläkkeiden lukumäärän kasvuun on vaikuttanut eläkkeen saamiseen oikeuttavan 60 vuoden ikärajan alentaminen eri lainmuutoksilla. Alimmillaan ikäraja on ollut 55 vuotta. Myös yleinen työllisyystilanne on huonon-

tunut 1970-luvun alun tasosta. Työttömyyden jyrkkään kasvuun nimenomaan työttömyyseläkkeeseen oikeutettujen ikäryhmissä ovat olennaisesti vaikuttaneet yrityksissä toteutetut tervehdyttämistoimenpiteet. Näin työttömyyseläkkeiden myöntämiseen ovat viime vuosina vaikuttaneet myös yksittäisistä yrityksistä riippuvat tekijät.

Työttömyyseläkkeiden rahoittamisessa on perusteltua ottaa huomioon työttömyyseläkkeiden taustassa tapahtunut kehitys siten, että osa kustannuksista kohdennetaan yrityskohtaisesti. Tämän mahdollistamiseksi ehdotetaan TEL:n 12 §:ää muutettavaksi siten, että määrätty eläkelaitos vastaisi yksin työttömyyseläkkeen puolesta määrästä silloin, kun eläke on myönnetty täysitehoisena eli eläkkeeseen oikeuttavaksi on luettu myös eläkeikään jäljellä oleva aika tai sitä vastaava palkka.

Eläkelaitosten yhteiselle vastuulle jäisivät kuitenkin edelleen ne työttömyyseläkkeet, joiden perusteena on alle viisi vuotta jatkunut työsuhde. Tämä menettely on tarpeen, jotta rahoitusjärjestelyllä ei vaikeutettaisi vanhempien työntekijöiden työnsaantia.

TEL:n ja LEL:n mukaisten eläkkeiden yhteisen vastuunjakojärjestelmän vuoksi ehdotetaan LEL:n 9 §:ää muutettavaksi siten, että työeläkekassa vastaisi 30 prosentista sanotun lain perusteella myönnetystä työttömyyseläkkeestä. Prosenttilukua mitoitettaessa on pyritty kollektiivisesti ottamaan huomioon TEL:ssä alle viiden vuoden pituisiin työsuhteisiin perustuvien työttömyyseläkkeiden vaikutus.

Muu osa TEL:n ja LEL:n mukaisista työttömyyseläkkeistä, muun muassa laissa määritellyn työttömäksi joutumisen ajankohdan jälkeisistä indeksikorotuksista johtuvat osuudet sekä niin sanotut puhtaat vapaakirjaeläkkeet jäisivät edelleen mainittujen lakien mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten yhteiselle vastuulle.

TaEL:n mukaisiin työttömyyseläkkeisiin sovelletaan viittaussäännösten kautta TEL:n 12 §:ää. Koska sanottu laki koskee vain alle vuoden pituisiksi tarkoitettuja työsuhteita, jää-

vät sen perusteella myönnetty työttömyyseläkkeet yhteisesti vastattaviksi.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Työttömyyseläkkeen rahoitustavan muutos ei pitkällä aikavälillä lisää työeläkkeistä aiheutuvia kustannuksia. Siirtyminen eläkkeen alkaessa tapahtuvaan eläkevastuun kattamiseen johtaa kuitenkin siihen, että osaksi kustannukset kohdentuvat nykyiseen verrattuna aikaisemmille vuosille. Tästä syystä työttömyyseläkkeiden rahoittamiseksi on siirtymävaiheessa perittävä korkeampaa vakuutusmaksua. Korottava vaikutus vakuutusmaksuun on lainmuutoksen voimaantulovuonna arviolta 0,1 prosenttiyksikköä ja kahtena seuraavana vuonna 0,3 prosenttiyksikköä. Korottava vaikutus vakuutusmaksuun poistuu kuitenkin ensi vuosikymmenen loppuun mennessä.

Pitkällä aikavälillä työttömyyseläkkeen rahoitustavan muutoksella ei ole valtiontaloudellisia vaikutuksia. Lähivuosina muutos vaikuttaa vähentävästi yrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien eläkelain mukaisiin valtion osuuksiin, koska yrittäjiltä perittävän vakuutusmaksun suuruus on sidoksissa TEL:n mukaiseen vakuutusmaksuun. Lain voimaantulovuonna valtionosuus alenee yhteensä noin 10 miljoonalla markalla. Kahtena seuraavana vuonna alennus on noin 30 miljoonaa markkaa. Alentava vaikutus valtionosuuteen poistuu ensi vuosikymmenen loppuun mennessä.

3. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 2 kohta 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (593/78) ja 4 kohta 8 päivänä elokuuta 1986 annetussa laissa (603/86), näin kuuluviksi:

*Eläkkeistä aiheutuvan vastuun ja
kulujen jakaantuminen*

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 §:n 3 momenttia soveltaen, sellaisen työttömyyseläkkeen puolesta määrästä, joka on myönnetty soveltaen 6 §:n 3 momenttia vähintään viisi vuotta jatkuneeseen työsuhteeseen, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjättäjän 6 §:n 3 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden päättymistä, jona edunjättäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä eläkkeen alkamisen, työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin 4 c §:ssä tarkoitetun työttömäksi joutumispäivän, jälkeen 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjättäjä kuului sanotussa momentissa tarkoitetun työsuhteen perusteella kuitenkin siten, että edellä tarkoitetusta eläkkeestä tai eläkkeen osasta, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on satunut työntekijän 63 vuoden iän täyttämisku-

den jälkeen, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä on viimeksi kuulunut ennen eläketapahtuman sattumista sanotun iän täyttämiskuun tai sen jälkeen yhdenjaksoisesti jatkuneen vähintään kuuden kuukauden työsuhteen perusteella;

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät, osa-aikaeläkkeestä sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetusta sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Tämän lain 12 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon ne työttömyyseläkkeet, joissa eläketapahtuman ja eläkeiän täyttämisen välinen aika on luettu eläkkeeseen oikeuttavaksi lain voimaantulon jälkeen päättyneen työsuhteen perusteella.

2.

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 2 kohta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74) ja 3 kohta 8 päivänä elokuuta 1986 annetussa laissa (604/86), näin kuuluviksi:

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, sellaisen työttömyyseläkkeen määrän 30:stä sadasosasta, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, sekä myöhemmin kuin vuonna 1970 kuolleen edunjättäjän jälkeen suoritettavasta perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjättäjän 7 §:n 1 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden päättymistä, jona edunjättäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä 9 §:n perusteella eläkkeen alkamisen, työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin työntekijäin eläkelain 4 c §:ssä tarkoitetun työttömäksi joutumispäivän, jälkeen annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjättäjä kuului saadesaan 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairauden, vian tai vamman taikka joutuessaan työttömäksi tai, jos hän ei silloin enää ollut tämän

lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa, se eläkelaitos, jonka piiriin hän viimeksi on kuulunut;

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 1 ja 2 kohdassa mainitut määrät, osa-aikaeläkkeestä sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista sekä eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Tämän lain 9 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon ne työttömyyseläkkeet, joiden perusteena olevaa palkkaa on ansaittu lain voimaantulon jälkeen vähintään 7 §:n 1 tai 4 momentissa tarkoitettu rajamäärä.

Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

1.

Laki**työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohta,

sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 2 kohta 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (593/78) ja 4 kohta 8 päivänä elokuuta 1986 annetussa laissa (603/86), näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki**Eläkkeistä aiheutuvan vastuun ja
kulujen jakaantuminen***12 §**

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 §:n 3 momenttia soveltaen, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjähtäjän 6 §:n 3 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden loppua, jona edunjähtäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä eläkkeen alkamisen jälkeen 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjähtäjä kuului sanotussa momentissa tarkoitetun työsuhteen perusteella kuitenkin siten, että edellä tarkoitettua eläkkeestä, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä on viimeksi kuulunut ennen eläketapahtuman sattumista sanotun iän täyttämivuonna tai sen jälkeen yhdenjaksoisesti jatkuneen vähintään neljän kuukauden työsuhteen perusteella;

*Ehdotus**Eläkkeistä aiheutuvan vastuun ja
kulujen jakaantuminen***12 §**

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 §:n 3 momenttia soveltaen, *sellaisen työttömyyseläkkeen puolesta määrästä, joka on myönnetty soveltaen 6 §:n 3 momenttia vähintään viisi vuotta jatkuneeseen työsuhteeseen*, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjähtäjän 6 §:n 3 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden *päättymistä*, jona edunjähtäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä eläkkeen alkamisen, *työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin 4 c §:ssä tarkoitetun työttömäksi joutumispäivän*, jälkeen 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjähtäjä kuului sanotussa momentissa tarkoitetun työsuhteen perusteella kuitenkin siten, että edellä tarkoitettua eläkkeestä *tai eläkkeen osasta*, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä on viimeksi kuulunut ennen eläketapahtuman sattumista sanotun iän täyttämivuonna tai sen jälkeen yhdenjaksoisesti jatkuneen vähintään *kuuden* kuukauden työsuhteen perusteella;

Voimassa oleva laki

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät, *työttömyyseläkkeestä*, osa-aikaeläkkeestä sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

— — — — —

Ehdotus

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, *työtömyys-* ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät, osa-aikaeläkkeestä sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Tämän lain 12 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon ne työttömyyseläkkeet, joissa eläketapahtuman ja eläkeiän täyttämisen välinen aika on luettu eläkkeeseen oikeuttavaksi lain voimaantulon jälkeen päättyneen työsuhteen perusteella.

— — — — —

2.

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 2 kohta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74) ja 3 kohta 8 päivänä elokuuta 1986 annetussa laissa (604/86), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaa-
vat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli
kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myön-
netty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, sekä myö-
hemmin kuin vuonna 1970 kuolleen edunjättä-
jän jälkeen suoritettavasta perhe-eläkkeestä,
jonka perusteena on edunjättäjän 7 §:n 1
momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyys-
eläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta
ennen sen kuukauden loppua, jona edunjättäjä
olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin
luettuna myös työntekijäin eläkelain perusteel-
la ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei *sanotun*
lain 7 c §:n mukaista korotusta eikä 9 §:n pe-
rusteella eläkkeen alkamisen jälkeen annettuja
korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka
toimintapiiriin työntekijä tai edunjättäjä kuu-
lui saadessaan 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun
sairauden, vian tai vamman tai, jos hän ei
silloin enää ollut tämän lain piiriin kuuluvassa
työsuhteessa, se eläkelaitos, jonka piiriin hän
viimeksi oli kuulunut;

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys- ja
perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työnteki-
jäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan
mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin
eläkkeen osista, jotka ylittävät 1 ja 2 kohdassa
mainitut määrät, *työttömyyseläkkeestä*, osa-
aikaeläkkeestä sekä työntekijäin eläkelain pe-
rusteella maksettavista vastaavista vähimmäis-
eläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen
osista ja eläketurvakeskuksen kustannuksista
vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin

Ehdotus

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaa-
vat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli
kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myön-
netty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, *sellaisen*
työttömyyseläkkeen määrän 30:stä sadasosasta,
joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia
soveltaen, sekä myöhemmin kuin vuonna 1970
kuolleen edunjättäjän jälkeen suoritettavasta
perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjät-
täjän 7 §:n 1 momenttia soveltaen laskettu
työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on
maksettu ajalta ennen sen kuukauden *pääty-*
mistä, jona edunjättäjä olisi saavuttanut elä-
keiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös työnteki-
jäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläke-
keen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta
eikä 9 §:n perusteella eläkkeen alkamisen, *työt-*
tömyyseläkkeen osalta kuitenkin työntekijäin
eläkelain 4 c §:ssä tarkoitetun työttömäksi jou-
tumispäivän, jälkeen annettuja korotuksia,
vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapii-
riin työntekijä tai edunjättäjä kuului saades-
saan 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairau-
den, vian tai vamman *taikka joutuessaan työttö-*
mäksi tai, jos hän ei silloin enää ollut tämän
lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa, se elä-
kelaitos, jonka piiriin hän viimeksi *on* kuulu-
nut;

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, *työt-*
tömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta
työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2
kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, sa-
moin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 1 ja
2 kohdassa mainitut määrät, osa-aikaeläkkees-
tä sekä työntekijäin eläkelain perusteella mak-
settavista vastaavista vähimmäiseläketurvan
mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista *sekä*
eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat
eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain

Voimassa oleva laki

eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

Ehdotus

mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Tämän lain 9 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon ne työttömyyseläkkeet, joiden perusteena olevaa palkkaa on ansaittu lain voimaantulon jälkeen vähintään 7 §:n 1 tai 4 momentissa tarkoitettu rajamäärä.
